

LAU 194

210/53

27 - 56

37.

Ad Nuptias Auspicatas
Nobil. Ampliss. Prudentiss. & Doctiss.

Dn.

NATHANAELIS Sculteti,
Hereditarii in DeudschGſſig/
Senatoris in inclita Gorlic. Repub. digniss.
Tertiūm Sponsi,

&

Nobil. Lectiss. Castissimæq; Virginis

ELISABETHÆ,

Nobil. Ampliss. & Prudentiss.

Dn. **CASPARIS CUNRATH,** Hereditarii
in Leschwitz/ Scabini in eādem Republ.
Filiæ, Sponsæ,

ad

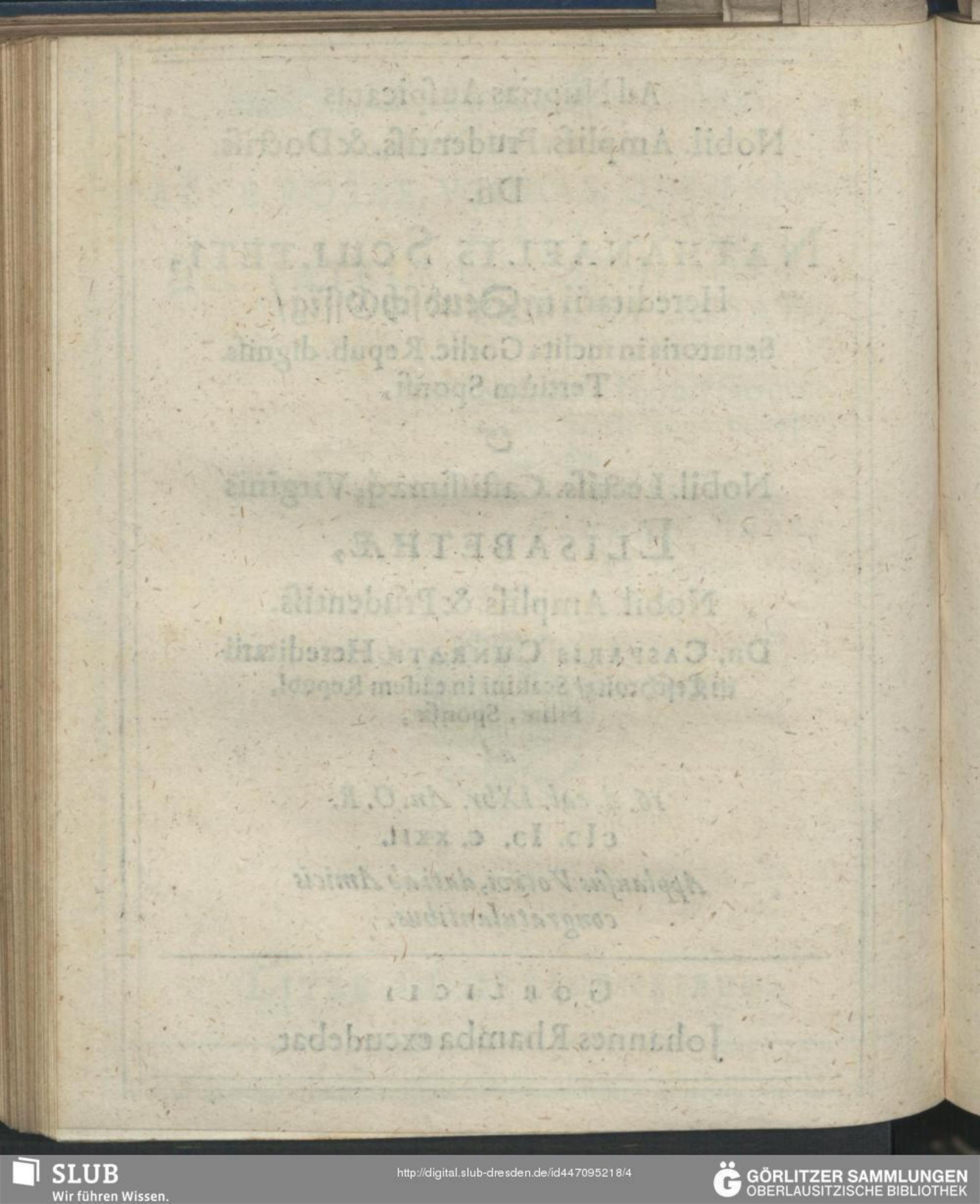
16. d. cal. IXbr. An. O. R.

clo. clo. c. xxii.

*Applausus Votivi, dati ab Amicis
congratulantibus.*

GORLICII
Johannes Rhamba excudebat.

DN. 9045940

Contra Alexin pro Conjugio.

T^rHurius infamis mavult audire poëta:
Quām captus dominæ subdere collajugo.
Quòd sit pauperionus: serat intra liminalites:
Numato moles; luxuriosa foris.

Audiat infamis, Veneres Suadamq; perosus
Fœminei sexus ora, labella, genas:
Impius in matrem; cui tot periere labores,
Circuitus Lunæ quos tulit illa decem:
Dùm daret in lucem hunc socialis Alastora amoris,
Vocel aces sentem carminibusq; Larem,
In cuius gremio nutritus & ubere pastus
Attigit Aonii culmina summa jugi.
Nugator verè est: qui quod Natura, quod orbis
Comprobat immensus, judicat esse malum.
Quippe malum non est: quod pressos mole malorum
Adjuvat. Et demus, forte an esse malum:
Corrigier virtute potest. Nec dicere verum est,
Essē malum vinclum connubiale tori:
Per quod terrigenūm series extenditur orbe,
Atq; Dei cultrix turba renata datur.

At Tu Nathanaël sacris operatus Amoris
Conjugioq; facis rectius atq; sapis.
Namq; tuæ famæ, studiis quæ parta decoris,
Consulis: & nomen prodere porrò cupis
Ad seros thalamo exorituros deinde nepotes
Et miraturos tristia fatapatrum.

*Ingeniig̃ bonis tū cultus & ore disertus,
Fontibus Aonidum tinctus & arte Dices,
In patria fulges pars non postrema Senatus:
Quem studiis ornas, consilioq̃ locum.
Contigit antè Tibi nomen Patris atq; Mariti:
Invidit titulum sed Libilitina Tibi.
Recte igitur renovas tedas, quò amissa requiras
Commodacum titulo Conjugis atq; Patris.
Vive Tu a felix cum conjuge Nestoris annos:
Felix vive tuā in posteritate Pater.
Eximum thalamo decus additur, ore venuſta,
Pectoris egregia ac mentis Elisa bonis:
Casparis antiquā Cunradi stirpe creatā:
Qui pars consilii publici & Ipse cluit.
Esto bonisq; Tuis felix & amore puellæ:
Quæ Vidui in thalamum tertia nupta venit.
Macte animosis & Virtutum lampade: Teg
Gaudeat hoc talipatria nostra Viro.*

M. Elias Cüchler. P. C.

ANNA maritales thalamos Schnitteria linquens,
Ante tuo lateri quod sociata fuit:
Largiter amissum Elisabeth Cunradia secum
Restituat viduæ tertia cura domo.
Has inter si quid forsitan discriminis, hoc sit:
Vivendo hæc geminet tempora Schnitteria.
Sic non caussa tibi queritandi, abiisse priorem:
Visam abiisse prius sic rediisse puta.

Pauca

Pauca quidem numero, sed maxima pondere paucis,
Sponse, precor. Paucis annuat ipse Deus.

M. Elias Thcodorus

I.

Quod laureatum secula seculum
Antiqua dixent: ridiculofurit
Nunc execrandoq; appetitu
Divitiarum operosiorum.
Fastidiosis quid querimoniis
Incendo tedas: quas melioribus
(Non ille demens, cæcus, effrons)
Igniculis animat Cupido?
Non absq; caussa, non sine re. Nova,
Te Patre, discat Barbaries minor
Ire, & nepotes, quos minaris,
Herculeos precor bane in hydram;
Magni Parentis magno imitamine:
Formosa Virtus alite Pegaso
Quem fessitantem, noctilucum,
Vexit ad Uranies facellum.
Unde hoc nefastum perdomuit scelus:
Et densator sit spicula in hoc caput;
Sublimis Orionis ense,
Amphitryoniadæq; clavâ,
Commilitones inter Olympicos.
Quin Temet ipso, ceu Patre, sic Duce:

A 3

Cui

*Cui nata haberi, non habere,
Illa bona, exterius decora,
Sub servitutem Mens domitrix agit.
Stulte superbit: qui per humum trahit
Vivum cadaver, negligensq;
Ingenii, sibi plaudit excors.
Ni noverit se: qui sua, vix-sua,
Ceras in alto pariete nobiles,
Auriq; pallorem lutosi
Noverit intus, & examusim?
Ter tertiasi plaudite nuptiis!
Schultete, nomen qui sibi, qui tibi
Æternat: à Te gratosum
Nomen avi, titulumq; poscit.*

II.

*Bis raptâ in prole, & bis raptâ in conuge damnum
Hoc quadruplex reparet tercia Juno quater.
Re Matres, sobolem sed nomine reddat utramq;
Hoc primum functis debeat officium:
Unde reviviscant. Ut, Sponse, à morte supersis:
Ipse Tibi numeres, quot monumenta velis.
Tertia pro meritis pietas stet utrig; Parentum.
Mirum! si & fuerit non memor ipsa sui.*

Valentinus Ritter D.

Sponsa-

Sponsorum rursus conspirant nomina amicè:
Atq; novis tædis omnia leta ferunt.
Nathanaël Jovæ donum designat Hebræis:
Elisabeth dulcis Pax Requiesq; Dei est.
Et dubitem placido conjungi Numine amantes?
Aut metuam amborum fata sinistratoro?
Quid, quòd Eſ omen habet sacro lux festa iugali?
Nomine quam signat Diva Benigna suo.
Jova omen firmet Scultete; Tibi q; Benignos
Hoc etiam thalamo det cumuletq; dies:
Quales Eſ primo qualesq; exinde secundo
Sensisti optatà currere sorte Tibi.
Atq; ô fata eadem sit àm diurna fuissent!
Quàm placida Eſ votis apta fuere Tuis.
Sed quod Bergeræ Eſ Schnitteræ tæda negavit:
Hoc Cunradinæ fata Benigna ferent.
Tertia coniugii ne cernas vincula solui:
Sitq; Tibi à viduo Pax Requiesq; toro.

M. Johannes Ludovicus.

In rebus humanis ſorbe, perfectum
Debet quod esse, per ſuos gradus crescit:
Felicitatis dum penetret ad summa.
Probas id, exemplar perenne, Scultete
Deifavoris. Prima nam tori Martha,
Fotrix iugalis mensum extitit bis sex
Decus modò, Eſ primordium Tui voti.
Verum altera heroina, flamma Schnitteris,

Arnol-

Arnoldii prius cubilis, ast ignis
Deinceps Tuus; vivacior Tuos auxit
Et res & amplexus corona: qua fulgens
Felicitas sublimius sibi augmentum.
Tua addidit; quad dignitatem, & aggetas,
Virtutibus quales Tuas sacras, dotes.

Perfecta si quatrina, ceu pie credo:
Tuis supremam faustitatibus dextram.
Hac tertia imponet: Virago quæ nunc est
Et Sponsa; cras uxor, perendie aut forsan:
Videlicet de stemmate Illa Conradi
Fax, grandior satu venusta natarum,
Ipsa Dione condita obstetricante:
Cui Juno pectus, indoles & heroas,
Mentem & puellari Minerva virtute
Polivit. Hem quæ? Elisabetha Parnassi
Nymphas refulgens inter; ut minora astra
Argentea inter aurei Soror Phæbi.

Desiderat& quando namq; Te augebit
Prolis Patrem feraciore proventu;
Ab musteos, sub utriusq; complexus!
Prout pusillus ipse Amor, Cupidoq;
Præscribet: Elisabethulas ut, & parvos
Nathanaeles, Nestor ipse, sed mater
Annis Sibyllinis, videre positis,
Uterq; avorum nomine & modo illustres:
Et lectulus, præ suavitate concentus,
Recepit unus vos met unius mentis

Bicor-

Bicorpores, nedum palatum totum:
Ac verba mella sint mera, & rosæ nutus:
Beatus Tibine quicquam adornare
Vitâ queat nunc in Jehova civili?

Felicitatis huius ille perfector
Erit Tuæ, jam tertium, maritalis:
Cujus Triunum confiteris auctorem.

M. Martinus Mollerus.

Dileuntur viduæq; virginesq;
Utræ rectius, ambigunt; & utræ
Oblecent magis & juvent amantes.
Id te discimus arbitro, marite,
Duxisti viduamq; virginemq;
Sed semel viduam, semel: puellæ
Commendas iterum tuos penates
Et lectum, viduæ valete! causâ
Nimirum cecidistis: atq; primas
Ferunt Sponso bodiè arbitropuellæ.

Gregorius Richterus Junior.

Dotes virtutum Sculteti dicere avebant
Cum Jove, Apollo, Themis, Svada, Minerva, Charis.
Juppiter: indultu, duce me, Scultetus honorum
Gaudet, quos Virtus exstimulare solet.
Phœbus at: ingenii donatus acumine perme
Miles in Aonio clarus ovavit agro.

B

Sed

Sed Themis: à teneris meacum sit castra secutus,

Curia prælustric ingit honore caput.

Hinc Svada: hyblaæ præstat dulcedine linguae,

Nestorioq; sono pectora canamovet.

Pallas ait: Natum, Patrem velut antè, polivi,

Et Sophico pavici juvenile favo.

Tum Charis: hic nostrum formavit pectus ad unguem,

Cumq; pio mores gestat amore graves.

At Venus: esto! omnes dederint sua munera Divi:

Conjux & Pater ut sit, dare nunquis habet?

Laus ea sola mea est: Scultetus conjugo Elisam,

Et pariles geminis cordibus indo faces.

Sic Scultetus ut hoc nunc audit Conjuge Conjux,

Hac Genitrice dein audiet ille Pater.

Non mea eum ludent falsis oracula votis,

Has decimas decimo mense Amor iste feret:

Tunc proles patri, tunc dividet oscula matri,

Filiolog; parens, filiolæg; parens.

Ad plaudent Veneri, Patrem dicentq; beatum

Cum Jove, Apollo, Themis, Svada, Minerva, Charis.

Georgius Closius, Pastor

in Deutschöffig.

PErfectus numerus cum sit ternarius, opto,

Hoc ut perfectum sit benè Conjugium:

Alite quod fausto, Clarissime Compater, intras:

Nerepetat viduum Quartamaritatorum.

Christoph. Stübner.

Dum Vir Clare petis sociam, quætædia vita,
Curarum & molem diminuisse queat;
Insuper & metuens infestæ tempora brumæ,
 Virgineo refici, Sponse, calore cupis.
Entibi post tot vota tori fundator Elisam
 Adducit, demtæ quæferat ipsa vicem.
Sic Jovæ visum, superum fuit ista voluntas,
 Intret ut in thalamis fædera casta Soror.
Nam Fati vi crescit amor, vi dantur amantes,
 Nil, quod fata negant, fit fieri v'potest.
Ecce tibi donum est, & erit dos Enthea, Sponsa
 Nam venit à Domino, quæ venit apta tibi:
Hæc tibi solamen voveo sit rebus in arctis,
 Depellens curas pectoris quasq; tuo:
Hæc tibi Consilium dabit Audax, nominis omen
 Dicitat, ingenii visq; notata boni:
Hæc tibi calfaciet brumali frigore lectum,
 Dum feret ex animi somitem amore novum.
Ergò age concessio divinitus utere dono,
 Est etenim cordis pars mediatat u.
Faxit fatali qui pectora fædere junxit,
 Ut cœptus cuncto tempore duret amor;
Utg; sit ingemino mens unica corpore vobis:
 Arceat à vestrâ iurgia amara domo.
Semper at in thalamo Pax & Concordia regnet,
 Quâ sine quid lectus? nil nisi luctus erit.
Fertilis inde domus multâ te prole beabit
 Patrem, quægeminent nobilitate genus.

B 2

Hæc

*Hæc voveo, hæc q̄ precor, Vota exaudire precantum
Qui solet, ille sinat pondus habere preces.*

Sponsæ Germanus gratula-
bundus offereb.

Caspar Kunrath Gorlic:

EPIGRAMMA

ad

Ampliss. Dn. Sponsum.

Hactenus amissam deflèsti Sponse maritam:

Parva sed inde solo gloria, parva polo.

Nunc melior tandem surgit sententia mente:

Elisaben thalamodum sociare libet.

Illam si casto vinces in amore: redibit

Ad te magna solo gloria, magna polo.

Joachimus Tunckelius.

NATHANAEL SCULDETUS

ἀναγέμματις

HUNC TENET ALTA SALUS.

HUNC TENET ALTA SALUS qui sacro fonte la-
(vatur,

In Trinum sperans: HUNC TENET ALTA SALUS.

HUNC TENET ALTA SALUS qui temnit gaudia Mundi,

Cælica sed curans: HUNC TENET ALTA SALUS.

Ingre-

Ingreditur latus qui tandem cælica regna

HUNC TENET ALTA SALUS, HUNC TENET
(ALTA SALUS.

A L I U D.

Dum lectum reparas fato SCULTETE diremtum
Cuncta tibi cedant faustè & feliciter, opto.

Ehrenfredus Tunckelius
L L. Stud.

Cùm viduum, Magni Sculteti nobile germe,

Parcæ, fatorum numina bis facerent:

Cùm gemina patrem lugentem funera proli

Parcæ, fatorum numina bis facerent:

Tùm multo fertur clamore implèsse Dione,

Auro quæ fulgent, atria tota domus.

Murmura magna DE&nympharum densa caterva

Audiit: & timido vix stetit illa pede.

Sicne torigenios fatalia numina turbant?

Nulla feram: illæsum numen habere volo.

Præbuerint quamvis Sculteto semina flendi

Funera dilectæ conjugis, & sobolis.

Ipsa tamen reddam turbatæ gaudimenti:

Et dulces fructus lætitiae referam.

Elisabetha pio & veteri destemmata nympba

Kunradum veniat tertia nupta Viro.

Illa velut viti generosas proferat uvas,

Coniugii fructus, pignora lectori.

B 3

Dixe-

*Dixerat. Etcælum firmabat murmure: multa
Depace, atq; opibus, fertilitatem movens.*

Abrahamus Nicius
Cantor.

SCULTETE, Magni progenies patris,
Dùm nobilem iungis tibi virginem,
Ex corde toto comprecari
Sancta Fides jubet, impetratq;;
Ut, quod minaris, prosperitèr tibi
Cedat, tuq;; gratia quam deccns
Morum venustat: quamq; culti
Egregiè decorant lepóres.

Qui nos creavit, Omnipotens Pater,
Faxit benignè virgine cum tuâ
(Seu mavelis dici maritâ)
Inumeros numeres nepotes.

Johannes Major, Scholæ
GorL. Collega.

HAetenus in viduo Sponsum requiescere lecto
Funera lugentem vedit ut alma Venus.
Anné ait: bunc patiarnimio tabescere luctu;
Quemq; boni redamant, curia quemq; tenet?

Non:

Non: mage sed socii revocabo ad iura cubilis;
Qui mihi bis supplex, bis decus ante fuit.
Mox natum misit; pharetrâ sumptisq; sagittis
Qui pectus peteret, vulnus & incuteret.
Ille celer summis extendit nixibus arcum,
E validâ torquens spicula casta manus.
Ima quibus tibi Nathanaël præcordia tangit;
Atq; tuum pectus sauciat Elisabe.
Hinc factum: alter ut alterius capiatur amore,
Flagret & in toto viscere flamma ferox.
Sed bene, felices longum vos mutuus ardor
Exhilaret, servet, sospitet & foveat.
Ille brevi ingentem largo cum fænore fructum,
Coniugii cari pignora cara dabit.
Quæs vel mille voluptates & gaudia mille
Captans in cunis ludet uterq; parens.

Als Venus den Herrn Breutigam
In Widwerstandt gesetzet/
Sah sehr betrübt vnd einesam:
Sprach sie: Das mich auch schmerzet.
Solich den lassen in Unmuth
Vnd mit Herzleid umbgeben;

Der

Der alle Fromen lieben thut:
Die Ihn auch Ehren eben?
Mit nichts: sondrn' ich wil vielmehr
Ihn seines Leids ergezen/
Vnd wiedr / da er sol freud vnd ehr
Haben/ in Eh' stand setzen.
Zu hand Cupidinem ihrn Sohn
Mit Röchr vnd Pfeil armiret /
Dass er ihms Herz verwundet schon/
Bedachtsam ablegiret.
Er spannet seinen Bogen gut/
Vnd schoß damit in eile/
Tedoch aus feinem Übermuth
Der Lieb züchtige Pfeile.

Ach Herr Nathanael er thet
Ewr Herz damit durchschiesse/
Auch ward Jungfrau Elisabeth
Vom Pfeil ewrß mit ergriffen.
Dannher ein g'waltig Few'r entsteht:
Davon bendl'r Herzen brennen.
Aber der g'fahr ihr wol entgeht/
Bedörfft ihr nicht trennen.

Son-

Sondern die Flam wird euch allzeit
Frölich in Glück erhalten/
So wird auch Gott in Creuz vnd leidt
Mit Gnad vber euch walten.
Auch geb'n herz liebe pectora/
Schön vnd artlich gezieret:
Des heylign Ehstands pignora
Nach Gottes Bild formiret.
Welche euch werden furzweil vnd freud
Auch in der Wiegen geben/
Vnd werd nachmals auch mit der zeit
Groß Ehr an jhn' erleben.

Paulus Gebhard
scholæ Collega.

Dn. NATHANAELI SCULTETO,
Tertium Sponso,

S.

SCulteto fatis viduo nova debita conjunx
Quasita à Divis Elisabetha venit.

C

Plan-

Plaudite Pierides, nova fundite carmina Sponso,
Pierias coluit Sponsus & ipsa Deas.
Vos etiam lerido Charites ridete susurro,
Nam Cypris & Sponso ridet amica novo.
Inter Hamadryadas, faciles interq; Napaas,
Naiades &, Sponsam seligit illa viro:
Nec montes tamen & sylvas fluviosq; pererrans
Lustravit quotquot Lusatia ora tulit:
Intra Gorlicii tantum se mœnia servans
Invenit, meritò quâ Neonymphus ovet:
Adducitq; hodie, i' thalamiq; in fædera sponsat:
Mutuo ut alternis se osculo amentq; fide.
Scilicet hac dignus tu virgine Sponse marita,
Hocq; Terapnæa ô Sponsa paranda viro,
Sat forma, sat frontis habes. Quæ cætera? dicent
Forte, minus quos fors nunc violenta rotat:
Nos vix non dat præcipites, dum præmia Musas
Nulla sacras, vix dum parta labore, manent.
Vota feram. Vobis Diū dent superare senectam
Nelida, Lachesis cui tria seclâ tulit.
Papa! quî foveam? Decurrant molliter anni
Dum solvat, Superum lege, suprema dies.
Nexibus interea fidei, & concordia ahenæ,
Mutuus in bino corpore flagret amor:

U;

*Ut generis siboles spes post huma surgat, & inde
Circumdent vos met gaudia, mille ioci.*

*Votis hæc summa mei est: cuine quid defuat addo
Vota, det a stripotens ut rata vota cadant.*

Johannes Hoffmann,
Collega Scholæ.

F I N I S.

2112

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1006923 3